

De store Redskaber, der er beregnede paa Mandens fysiske Kræfter, kan en Kvinde ikke i Længden haandtere saa godt som en Mand.

I fysisk Kraftudfoldelse skal vi Kvinder ikke prøve paa at konkurrere med Mænd i Landbrugsarbejde; men enten leje den mandlige Hjælp, hvor denne er nødvendig eller mest praktisk, eller tage den mekaniske Kraft til Hjælp, hvor det lader sig gøre, og afpasse Maskiner og Redskaber efter Kvindens Evner o. s. v.

En Kvinde kan iøvrigt meget godt, naar hun er inde i sine Ting, selv vise sine Folk, hvorledes hun vil have sit Arbejde gjort, uden at hun i timevis behøver at holde ud med sine Arbejdere i selve Arbejdet. I det forefaldende administrative Arbejde, Regnskaber, Forretninger, Tilsyn o. s. v., strækker Kvindens Evner og Kræfter udmærket til, og det vilde dog saa være dumt af os at anvende disse, hvor de ikke er rigtig fyldestgørende, eller hvor det koster for stor Anstrængelse at følge nogenlunde med.

Vi bør naturligvis altid bruge Mænd til Hjælp, hvor dette bedst lønner sig, og de kan faas.

Vilde man spørge, om jeg antager, at Kvindens Evner kan egne sig til at administrere et Landbrug, kan jeg dertil svare: Ja.

Om Kvindens Kræfter strækker til til alle Slags Landbrugsarbejder? Dertil maa jeg svare, praktisk talt, Nej; men dog vil meget, som nu almindelig udføres af Mænd, godt kunne udføres af Kvinder. Naar en Kvinde, der er Landmandsbarn og opfødt paa Landet, kommer ud som Landvæsenselev paa en Gaard, og hun kan passe sine Heste og kører godt, kan hun lære at pløje, harve og saa omtrent ligesaa let som en Mand (Kornsække, hvoraf hun skal fylde i Maskiner, tager hun kun halvt saa fulde som en Mand vilde gøre). Køre Slaa- og Høstmaskiner, Hesteriver, Radrensere m. m. kan vi ogsaa (lidt længere Skaft paa Skrue-

nøgler og Vægtstænger end almindelig beregnede for Mænds Kræfter vilde være behageligt). Køre Hø og Korn ind og køre Gødning ud gaar an; men Skørtet er i Vejen, og det kniber at holde ud med Mænd. Ligesaa ved at »række« og »tage fra« (Hø og Kornneg). Vi Kvinder kan nok udføre disse Arbejder, men bliver hurtigere trætte. Dog ses det ikke sjældent paa danske Herregaarde, at polske Piger bruges hertil. Vi kan altsaa gøre det, der som mandlig Arbejdskraft ikke er til Stede, særlig i mindre Avlsbrug maa Kvinderne ofte tage fat med. Ogsaa Maskiner inde i Husene kan vi lære at betjene; er det nødvendigt, at Kvinder bruger dem, kan de ofte let ved længere Vægtstænger, større Svinghjul, større Tandhjul m. m., afpasses efter kvindelig Betjenings Kræfter.

Ligeledes er der de Byrder, Mænd let løfter, og som Kvinder kun løfter med Besvær; dem maa de enten dele, hvad der tager Tid eller atter lidt snildt benytte mekanisk Kraft (Tallier, Ruller o. lign.), altsammen under Forudsætning af, at det ikke er mere praktisk at lade Mænd gøre Tingene.

Hvad det angaar at passe Heste, Kvæg og Svin, da udføres dette Arbejde mange Steder her i Danmark af Kvinder (paa Smaagaardene, 10—20 Hectares, og i Husmandsbrug, 2—3 Hectares), ligesaa godt og paalideligt som af Mænd. Men paa større Gaarde bliver dette Arbejde saa meget og strengt, at der skal holdes 1½ Kvinde, hvor 1 Mand kan overkomme det, og altsaa kan det ikke betale sig at have Kvinder paa de Poster.

Iøvrigt er det forbavsende at se, hvad Kvinders Kræfter kan trænes op til, og hvor meget svært Arbejde, de kan udrette, naar de først har rigtig Indsigt i og Greb paa de Sager, de har med at gøre.

Idet jeg nu har antydnet nogle af de Hjelpe- og Uddannelsesmidler, der staar kvindelige Landbrugere aabne og hvilke Landbrugsarbejder, der mere eller mindre